

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Examen Confessariorum Repetitum

Schoonaerts, Gregor

Coloniæ Agrippinæ

VD18 14542323-001

§. 3. Ex actis resolvuntur casus practici.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41226

356 TRACT. DE SACRAM. MATRIMONII.
sum, sunt propriè dicta sponsalia, ideoque nul-
lum inducunt impedimentum justitiæ publicæ
honestatis.

9. An probanda sit communis praxis, juxta
quam sponsi eodem die, vel pridè, quo con-
tracturi sunt matrimonium, Sacramentaliter
confiteantur, & communicent?

R. Hanc praxim regulariter esse improban-
dam, sponsalia enim præmittuntur matrimonio,
ut sanctius sponsi se ad illud suscipiendum dispo-
nant: neque enim in quibusvis peccatoribus hæc
dispositio obtinetur unius diei spatio. Quo-
modo Confessarius debeat procedere cum iis,
qui indispositi accurrunt ad confessionem, eo
die celebraturi matrimonium, vide fol. 278.

§. 3. *Ex dictis resolvuntur Casus practici.*

C A S U S I.

Joannes vult se obligare, dicitque Barbara: Pro-
mitto tibi matrimonium; Barbara autem dicit,
se necdum velle respondere, sed tamen ipsum
habere obligatum; queritur, an Joannes, non ob-
stante, quòd Barbara nolit respondere, promittendo
se obliget?

R. Promissionem illam esse validam, etsi non
sit sponsalitia, quia nihil ipsi deest ad rationem
promissionis propriè dictæ.

C A S U S II.

*Paulus in consortio plurium puellarum dicit:
Promitto me unam ex vobis ducturum in uxorem;*

illa

Ille autem repromittunt vicissim; queritur, an Paulus contraxerit sponsalia?

R. Neg. Nec oritur ex ea promissione impedimentum publicæ honestatis. Ratio est, quia non est contractus inter personas determinatas, quod requiritur ad valorem sponsaliorum.

Dato igitur, quòd illæ puellæ nobiles fuerint consorores, poterit Paulus validè contrahere matrimonium cum matre vidua ipsarum.

CASUS III.

Jacobus contrahit sponsalia cum Isabella, sed hæc mutuo consensu dissolvuntur. Postea contrahit matrimonium cum Maria sorore Isabella; queritur, an matrimonium fuerit validum?

R. Neg. Ratio enim, quare Ecclesia induxit hoc impedimentum publicæ honestatis, adhuc subsistit, licet priora sponsalia fuerint soluta, quia indecens est inire matrimonium cum illa, cujus consanguineæ te aliquando desponsasti.

Resolutio locum obtinet, si Jacobus post contracta sponsalia cum Isabella, ingrediatur & profiteatur in Religione approbata, & Isabella iam a sponsalibus libera, contrahat matrimonium, illudque consummet cum fratre Jacobi, ex quo proles suscipit: propter eandem rationem, & matrimonium est nullum, & proles est illegitima.

CASUS IV.

Petrus promittit matrimonium Annæ hereticæ, postmodum cognoscit Barbaram Catholicam, sororem Annæ. Queritur 1. cum utrâ ex duabus debuerit contrahere? 2. Quid si contigerit Annam mori?

R. Ad 1. Quòd cum neutra potuerit matrimonium contrahere: non cum Barbara; quia obstat impedimentum publicæ honestatis ex sponsalibus validis, ut supponitur, dirimens matrimonium in primo gradu: non etiam cum Anna; quia obstat impedimentum affinitatis ex fornicatione proveniens.

R. 2. Ne quidem, Annâ mortuâ, potuit iniri matrimonium inter Petrum & Barbaram: quia impedimentum publicæ honestatis ex sponsalibus permanet post mortem, sicut etiam impedimentum affinitatis.

C A S U S V.

Cajus fornicatus cum Titia, postea desponsavit sibi sororem eius Annam. Queritur, utram possit in uxorem ducere?

R. Quòd Paulus Layman videatur sentire, Cajum neutram potuisse in uxorem ducere: sed meo iudicio, minùs rectè; cùm manifestum sit, ut ex sequentibus patebit, Cajum posse Titiam in uxorem ducere.

C A S U S VI.

Antonius sponsalia contraxit cum Catharina, quam postea duxit uxorem Philippus frater Antonii, sed matrimonium non consummavit. Quæsitum fuit, possitne Antonius Catharinam in uxorem ducere?

R. Aff. Layman. Opinio tamen negativa mihi videtur certior ob arctius matrimonii vinculum. Ita Bonacina in Tract. de Matrimonio q. 3. puncto 11. num. 20.

CASUS VII.

Cornelius contrahit sponsalia cum Lucia, postea contrahit alia sponsalia cum Susanna, eaque iuramento non tantum confirmat, sed etiam commercio carnali approbat: Queritur, an priora, an posteriora fuerint valida?

R. Quod mihi arrideat sententia Estii in 4. dist. 27. dicentis, priora sponsalia in suo vigore mansisse. Rationem adfert *Ostiensis* de Sponsalibus num. 11. fol. 194. scilicet quod iuramentum non sit vinculum iniquitatis.

CASUS VIII.

Magdalena post contracta sponsalia legitime cum Andrea, per vim ab uno tertio opprimitur; quod intelligens Andreas, vult resilire à sponsalibus. Verum Magdalena quoque monita, Andream ante sponsalia fornicatum fuisse, pretendit, involuntarium corporis vitium compensari per precedens Andrea delictum. Duo in questione ventilantur. Primum, an violenta Magdalena oppressio sponso de causa sufficientem resiliendi à sponsalibus? Secundum, an, dato, quod sit causa sufficiens resiliendi, exceptio Magdalena adversus Andream sit admittenda?

R. Ad 1. Violenta illa oppressio sufficiens causa est Andrea resiliendi.

R. Ad 2. Exceptio Magdalena videtur rationi & æquitati valde conformis.

CASUS IX.

Philippus contractis sponsalibus cum Joanna, & cum ipsa habito carnis commercio, illam à Patre

promissorum, sed non stupri conscio, sapè sapius in uxorem postulat. Renuit pater, & filia per minas suadet, ut promissa relaxet: quo factò, Philippus jurata sponsalia contrahit cum alia; interim Joana apparet gravida de Philippo, quod observans pater instat, ut illam nunc in uxorem ducat, minando alioquin utrique mortem. Ille, fide sibi relaxatâ, & de novo alteri cum juramento datâ, se excusat, & ad angustias redactus, ad Confessarium recurrit, petens, utram debeat ducere?

Resolvo cum Ludovico de Beia, quòd debeat ducere primam, quia pater vi iniquâ impulit filiam ad renuntiandum promissioni datæ.

C A P U T II.

De Sacramento Matrimonii.

S. Unicus. *Quid sit Matrimonium, & quando institutum?*

Matrimonium considerari potest vel sub ratione contractûs, vel sub ratione Sacramenti.

Matrimonium in ratione contractûs est, *Viri, mulierisque conjunctio maritalis inter personas legitimas, individuum vitæ societatem retinens.*

Matrimonium ut est Sacramentum, in communi sententia definitur: *Sacramentum novæ Legis, in quo vir & mulier per conjunctionem maritalem individuum societatem ineunt.*

Matrimonium quatenus est in officium naturæ primitus ordinatum, id est, ad procreationem prolis, institutum est ante peccatum, & verosimi-